

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0100

Sytuacja w Egipcie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie sytuacji w Egipcie (2014/2532(RSP))

(2017/C 093/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Egiptu, a w szczególności rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie sytuacji w Egipcie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa: dążenie do wzmocnienia partnerstwa. Stanowisko Parlamentu Europejskiego w sprawie sprawozdań za rok 2012 ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie odzyskiwania mienia przez kraje, w których zachodzą przemiany zapoczątkowane w czasie arabskiej wiosny ⁽³⁾,
 - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 24 stycznia 2014 r. w sprawie niedawnych brutalnych ataków w Egipcie, z dnia 19 stycznia 2014 r. w sprawie referendum konstytucyjnego w Egipcie, z dnia 11 stycznia 2014 r. w sprawie sytuacji w Egipcie przed referendum konstytucyjnym, z dnia 24 grudnia 2013 r. w sprawie zamachu bombowego za pomocą samochodu-pułapki w Al-Mansurze (Egipt) oraz z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie skazania działaczy politycznych w Egipcie;
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 8 lutego 2013 r. w sprawie arabskiej wiosny,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Egiptu z dnia 22 lipca i 21 sierpnia 2013 r.,
 - uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Egiptem z 2001 r., który wszedł w życie w 2004 r. i został umocniony planem działania z 2007 r., a także sprawozdanie Komisji z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie postępów w jego wdrażaniu,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stroną jest Egipt,
 - uwzględniając wydaną w Egipcie w dniu 8 lipca 2013 r. deklarację konstytucyjną, w której zaproponowano plan działania na rzecz zmiany konstytucji i przeprowadzenia nowych wyborów,
 - uwzględniając konstytucję Egiptu opracowaną przez komisję konstytucyjną i przyjętą w referendum przeprowadzonym w dniach 14 i 15 stycznia 2014 r.,
 - uwzględniając program wspierania dążeń do demokracji ogłoszony przez egipski rząd tymczasowy,
 - uwzględniając egipską ustawę 107 z dnia 24 listopada 2013 r. regulującą prawo do zgromadzeń publicznych, pochodów i pokojowych demonstracji,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i art. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 1 grudnia 2013 r. tymczasowy prezydent Adli Mansur zatwierdził nową konstytucję Egiptu uzgodnioną przez komisję konstytucyjną złożoną z 50 ekspertów reprezentujących szerokie spektrum przywódców politycznych i religijnych, jednak bez żadnego przedstawiciela Stowarzyszenia Braci Muzułmanów;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0379.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0446.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0224.

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

- B. mając na uwadze, że w dniach 14 i 15 stycznia 2014 r. odbyło się referendum w sprawie konstytucji, w którym frekwencja wyniosła 38,6 %, a 98,1 % poparło konstytucję; mając na uwadze, że okres poprzedzający referendum zakłóciły akty przemocy i nękania oraz zatrzymania działaczy prowadzących kampanię przeciw konstytucji, wskutek czego debata publiczna przed referendum miała jednostronny charakter; mając na uwadze, że według oświadczenia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton „UE nie jest w stanie dokonać dokładnej oceny przebiegu referendum ani sprawdzić rzekomych nieprawidłowości, jednak nie wydaje się, aby miały one zasadniczy wpływ na jego wynik”;
- C. mając na uwadze, że nowa konstytucja Egiptu zawiera wiele pozytywnych elementów, jeżeli chodzi o podstawowe wolności i prawa człowieka, ochronę mniejszości, a w szczególności prawa kobiet, zawiera jednak również artykuły, które wyłączają siły zbrojne spod nadzoru cywilnego, a ich budżet spod kontroli parlamentarnej, a także pozwalają na sądenie cywilów przez sędziów wojskowych; natomiast jeszcze inny artykuł ogranicza swobodę wykonywania praktyk religijnych i tworzenia miejsc kultu przez wyznawców religii abrahamicznych;
- D. mając na uwadze, że wskutek napięć politycznych i głębokiej polaryzacji społeczeństwa w Egipcie wciąż dochodzi do ataków terrorystycznych i brutalnych starć; mając na uwadze, że od lipca 2013 r. w starciach między protestującymi a siłami bezpieczeństwa oraz między zwolennikami i przeciwnikami byłego prezydenta Mursiego zginęło ponad tysiąc osób, a dużo więcej zostało rannych; mając na uwadze, że według doniesień oddziały bezpieczeństwa nadużywały siły wobec protestujących oraz że aresztowano i uwięziono tysiące demonstrantów, a jednocześnie wciąż panuje powszechna bezkarność; mając na uwadze, że w dniu 12 listopada 2013 r. zniesiono w kraju stan wyjątkowy;
- E. mając na uwadze, że w deklaracji konstytucyjnej z 8 lipca 2013 r. określono plan działań politycznych w Egipcie; mając na uwadze, że niezgodnie z planem działań tymczasowy prezydent Egiptu Adli Mansur wezwał do przeprowadzenia w pierwszej kolejności wyborów prezydenckich; mając na uwadze, że program rządu tymczasowego potwierdził jego zobowiązanie do działań na rzecz budowy systemu demokratycznego, gwarantującego prawa i wolności wszystkich Egipcjan, a także do realizacji planu działań przy pełnym zaangażowaniu wszystkich podmiotów politycznych oraz do organizacji referendum w sprawie nowej konstytucji, a następnie wolnych i uczciwych wyborów parlamentarnych i prezydenckich w odpowiednim czasie zgodnie ze wszystkimi przepisami ustawowymi;
- F. mając na uwadze, że w Egipcie wciąż powszechnie narusza się podstawowe wolności i prawa człowieka; mając na uwadze, że w okresie poprzedzającym referendum jeszcze bardziej nasiliły się akty przemocy, podburzania i nękania przeciwników politycznych, dziennikarzy i działaczy społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że w ostatnich tygodniach wielu działaczy politycznych i działaczy społeczeństwa obywatelskiego, w tym Alaa Abdel Fattah, Mohamed Abdel z egipskiego Centrum Praw Gospodarczych i Społecznych oraz liderzy Ruchu 6 Kwietnia Ahmed Maher i Ahmed Douma, jak również wielu członków różnych partii politycznych, zostało aresztowanych i skazanych; mając na uwadze, że w dniu 12 stycznia 2014 r. egipska Narodowa Rada Praw Człowieka – po wizycie u wyżej wymienionych uwięzionych aktywistów w więzieniu Tora – wydała raport, w którym skrytykowała warunki ich przetrzymywania i wezwała do zaprzestania ich niewłaściwego traktowania; mając na uwadze, że zgodnie z doniesieniami Komitetu Ochrony Dziennikarzy od lipca 2013 r. co najmniej pięciu dziennikarzy zostało zabitych, 45 padło ofiarą napaści, dokonano nalotu na 11 lokali środków przekazu, a co najmniej 44 dziennikarzy jest przetrzymywanych bez postawienia im zarzutów w ramach długotrwałych postępowań przedprocesowych; mając na uwadze, że w dniu 29 stycznia 2014 r. 20 dziennikarzom telewizji Al-Dżazira, z których ośmiu przebywa obecnie w więzieniu, a trzech to Europejczycy, postawiono zarzuty przynależności do „organizacji terrorystycznej” lub „rozpowszechniania fałszywych wiadomości”;
- G. mając na uwadze, że Stowarzyszenie Braci Muzułmanów wielokrotnie odmawiało udziału w procesie politycznym zapowiadzianym przez rząd tymczasowy i wezwało do bojkotu referendum, a kilku jego liderów wciąż nawołuje do przemocy wobec władz państwowych i sił bezpieczeństwa; mając na uwadze, że egipskie władze tymczasowe zdelegalizowały Stowarzyszenie Braci Muzułmanów, uwięziły jego przywódców, zajęły jego majątek, zamknęły jego media i uznały członkostwo w nim za przestępstwo, jednak związana z tym stowarzyszeniem Partia Wolności i Sprawiedliwości wciąż istnieje; mając na uwadze, że były prezydent Mursi od 3 lipca 2013 r. przebywa w areszcie i zarzuca mu się wielorakie czyny karne;
- H. mając na uwadze, że podstawowe wolności i prawa człowieka, jak również sprawiedliwość społeczna i wyższy standard życia obywateli stanowią kluczowe elementy przemian w kierunku otwartego, wolnego, demokratycznego i dostatniego społeczeństwa egipskiego; mając na uwadze, że niezależne związki zawodowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego mają do odegrania niezmiernie istotną rolę w tym procesie, a wolne media stanowią kluczowy element społeczeństwa w każdej demokracji; mając na uwadze, że kobiety egipskie wciąż znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji w obecnym okresie przemian politycznych i społecznych w kraju;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

- I. mając na uwadze, że od czasu odsunięcia prezydenta Mursiego od władzy latem ubiegłego roku nasiliły się napięcia między dżihadystami i koptyjskimi chrześcijanami, w wyniku czego zniszczeniu uległo wiele kościołów koptyjskich; mając na uwadze, że w 2013 r. w Egipcie odnotowano najwyższą na świecie liczbę incydentów związanych z chrześcijanami, przy czym o co najmniej 167 przypadkach donosiły media; mając na uwadze, że w blisko 500 przypadkach usiłowano zamknąć lub zniszczyć kościoły w kraju, a w przynajmniej 83 przypadkach dokonano zabójstw chrześcijan na tle religijnym;
- J. mając na uwadze, że stan bezpieczeństwa na Synaju uległ dalszemu pogorszeniu, a liczba aktów terroryzmu i brutalnych ataków na siły bezpieczeństwa wzrosła; mając na uwadze, że według oficjalnych danych od dnia 30 czerwca 2013 r. w wyniku brutalnych ataków zginęło co najmniej 95 funkcjonariuszy sił bezpieczeństwa;
- K. mając na uwadze, że tysiące ludzi, głównie uchodźców z Erytrei i Somalii, w tym wiele kobiet i dzieci, traci życie, znika, jest porwany i przetrzymywany jako zakładnicy dla okupu, jest torturowany, wykorzystywany seksualnie lub zabijany w celu pozyskania narządów na handel przez handlarzy ludźmi w tym regionie;
- L. mając na uwadze, że ustawa 107 z 24 listopada 2013 r. dotycząca prawa do zgromadzeń publicznych, pochodów i pokojowych demonstracji spotkała się z szeroką i zdecydowaną krytyką w Egipcie i poza nim; mając na uwadze, że w swoim oświadczeniu z dnia 23 grudnia 2013 r. wiceprzewodnicząca/wysoka przedstawicielka Catherine Ashton stwierdziła, że ustawa ta jest powszechnie postrzegana jako akt, który w sposób nadmierny ogranicza wolność słowa i zgromadzeń; mając na uwadze, że w ostatnich tygodniach ustawa ta stanowiła podstawę do stłumienia pokojowych protestów oraz aresztowania i przetrzymywania wielu demonstrantów;
- M. mając na uwadze, że gospodarka Egiptu przeżywa ogromne trudności; mając na uwadze, że od 2011 r. wzrosła stopa bezrobocia, a wskaźniki ubóstwa pogorszyły się; mając na uwadze, że dobrobyt gospodarczy kraju wymaga stabilizacji politycznej, solidnej polityki gospodarczej, walki z korupcją oraz wsparcia międzynarodowego; mając na uwadze, że wydarzenia natury politycznej, gospodarczej i społecznej w Egipcie mają znaczące konsekwencje w całym regionie i poza nim;
- N. mając na uwadze, że zgodnie ze zmienioną europejską polityką sąsiedztwa, a zwłaszcza z podejściem „więcej za więcej”, poziom i zakres zaangażowania UE w Egipcie jest oparty na systemie zachęt i w związku z tym uzależniony jest od postępów kraju w wypełnianiu podjętych zobowiązań, w tym dotyczących demokracji, praworządności, praw człowieka i równouprawnienia płci;
- ponownie wyraża swoją głęboką solidarność z narodem egipskim i nadal wspiera jego uzasadnione dążenia do demokracji i działania mające na celu zapewnienie pokojowych demokratycznych przemian w kierunku politycznych, gospodarczych i społecznych reform;
 - zdecydowanie potępia wszelkie akty przemocy, terroryzmu, podżegania, nękania oraz mowę nienawiści i cenzurę; wzywa wszystkie podmioty polityczne i siły bezpieczeństwa do wykazania najwyższej powściągliwości i unikania prowokacji, aby w najlepszym interesie kraju nie dopuścić do dalszej przemocy; składa szczerze wyrazy współczucia rodzinom ofiar;
 - wzywa egipskie władze tymczasowe i siły bezpieczeństwa do zapewnienia wszystkim obywatelom bezpieczeństwa bez względu na ich poglądy polityczne, przynależność partyjną czy wyznanie, do zachowania praworządności i przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności, do ochrony wolności zrzeszania się, pokojowych zgromadzeń, wypowiedzi i prasy, do zobowiązania się do dialogu i niestosowania przemocy oraz do przestrzegania i wypełniania międzynarodowych zobowiązań kraju;
 - zwraca uwagę na nową konstytucję Egiptu, zatwierdzoną w referendum przeprowadzonym w dniach 14 i 15 stycznia 2014 r., która powinna stanowić istotny krok naprzód na trudnej drodze przemian tego kraju w stronę demokracji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w nowej konstytucji Egiptu jest mowa o cywilnych rządach, wolności przekonań i równości wszystkich obywateli, w tym o poprawie praw kobiet, zapewnieniu praw dzieci, zakazie wszystkich rodzajów i przejawów tortur, zakazie i karaniu wszystkich form niewolnictwa oraz że zawarto w niej zobowiązanie do przestrzegania międzynarodowych traktatów dotyczących praw człowieka podpisanych przez Egipt; wzywa do pełnego i skutecznego wdrożenia postanowień nowej konstytucji dotyczących podstawowych wolności, w tym wolności zgromadzeń, zrzeszania się i wypowiedzi, oraz praw człowieka, a także do zadbania o to, by wszystkie istniejące i przyszłe przepisy prawne w tych obszarach były z nią zgodne;
 - wyraża jednak zaniepokojenie niektórymi artykułami nowej konstytucji, szczególnie tymi, które dotyczą statusu sił zbrojnych, na przykład: artykułem 202, stanowiącym, że minister obrony jest również naczelnym dowódcą, będzie powoływany spośród oficerów sił zbrojnych; artykułem 203 dotyczącym budżetu sił zbrojnych; artykułem 204, pozwalającym na sądownictwo cywilne przez sędziów wojskowych w przypadku przestępstw polegających na bezpośrednim ataku na obiekty wojskowe, strefy wojskowe, sprzęt wojskowy, tajemnice i dokumenty wojskowe, publiczne fundusze sił zbrojnych, fabryki wojskowe i personel wojskowy, jak również w przypadku przestępstw związanych ze służbą wojskową; oraz artykułem 234 stanowiącym, że minister obrony powoływany jest za zgodą Naczelnej Rady Sił Zbrojnych, który to przepis będzie obowiązywał przez dwie pełne kadencje prezydenckie, nie określając, w jaki sposób i przez kogo minister może zostać usunięty z urzędu;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

6. podkreśla, że referendum konstytucyjne stwarzało możliwość budowy konsensusu narodowego, pojednania oraz instytucjonalnej i politycznej stabilizacji kraju; zwraca uwagę na przytłaczające poparcie dla nowej konstytucji, na stosunkowo niską frekwencję oraz doniesienia o rzekomych nieprawidłowościach w czasie głosowania; głęboko ubolewa z powodu gwałtownych starć przed, w trakcie i po referendum, w których byli zabici i ranni,

7. potępia wszelkie akty przemocy i zastraszania oraz wzywa wszystkie podmioty i siły bezpieczeństwa do wykazania powściągliwości, aby w najlepszym interesie kraju nie dopuścić do dalszych ofiar śmiertelnych lub rannych; wzywa egipski rząd tymczasowy do dopilnowania, by wszelkie takie przypadki były niezwłocznie zbadane w sposób niezależny, gruntowny i bezstronny, a winni zostali pociągnięci do odpowiedzialności; przypomina rządowi tymczasowemu, że odpowiada on za bezpieczeństwo wszystkich obywateli egipskich bez względu na ich poglądy polityczne czy przynależność religijną, a także za pociągnięcie do odpowiedzialności w sposób bezstronny osób winnych przemocy, podżegania do przemocy i naruszenia praw człowieka;

8. ponownie podkreśla, że pojednanie i pluralistyczny proces polityczny kierowany przez cywilów, z udziałem wszystkich demokratycznych podmiotów politycznych, stanowią kluczowe elementy przemian demokratycznych w Egipcie oraz że przeprowadzenie wolnych i uczciwych wyborów parlamentarnych i prezydenckich w ramach czasowych określonych przez nową konstytucję, prowadzących do odpowiedniej reprezentacji różnych poglądów politycznych, kobiet i społeczności mniejszościowych, stanowi kolejny istotny krok w tym procesie; zachęca wszystkie podmioty polityczne i społeczne, w tym zwolenników byłego prezydenta Mursiego, do powstrzymania się od wszelkich aktów przemocy, podżegania do przemocy lub prowokacji i do wsparcia wysiłków na rzecz pojednania; wzywa do uwolnienia wszystkich więźniów politycznych przetrzymywanych za korzystanie w pokojowy sposób z prawa do wolności zgromadzeń, zrzeszania się i wypowiedzi; podkreśla znaczenie wolnych i uczciwych procesów w przypadku wszystkich przetrzymywanych osób; proponuje zreformowanie prawa o władzy sądowej, aby zapewnić rzeczywisty podział władzy;

9. wzywa do natychmiastowego położenia kresu wszelkim aktom przemocy, nękania lub zastraszania – ze strony władz państwowych, sił bezpieczeństwa lub innych grup – wobec przeciwników politycznych, pokojowych demonstrantów, przedstawicieli związków zawodowych, dziennikarzy, działaczek na rzecz praw kobiet i innych podmiotów społeczeństwa obywatelskiego w Egipcie; apeluje o przeprowadzenie gruntownych i bezstronnych dochodzeń w takich przypadkach oraz o pociągnięcie winnych do odpowiedzialności; ponownie wzywa rząd tymczasowy do zagwarantowania, by krajowe i międzynarodowe organizacje społeczeństwa obywatelskiego, niezależne związki zawodowe i dziennikarze mogli w sposób nieskrępowany prowadzić działalność w kraju, bez ingerencji ze strony rządu;

10. wyraża zaniepokojenie ustawą 107 z 2013 r. regulującą prawo do zgromadzeń publicznych, pochodów i pokojowych protestów i wzywa egipskie władze tymczasowe do zmiany lub uchylecia tej ustawy, aby zagwarantować prawo do wolności zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń zgodnie z Międzynarodowym paktem praw obywatelskich i politycznych oraz przestrzegania standardów i zobowiązań międzynarodowych;

11. potępia niedawne ataki terrorystyczne na siły bezpieczeństwa w Egipcie; jest głęboko zaniepokojony dalszym pogorszeniem stanu bezpieczeństwa na Synaju i wzywa egipski rząd tymczasowy i siły bezpieczeństwa do intensyfikacji wysiłków na rzecz przywrócenia bezpieczeństwa na tym obszarze, szczególnie poprzez walkę z handlarzami ludźmi; przypomina w tym kontekście o artykule 89 nowej konstytucji, który stanowi, że wszelkie formy niewolnictwa, ucisku, przymusowej eksploatacji ludzi, handlu w celach seksualnych oraz inne formy handlu ludźmi są zakazane i podlegają sankcjom karnym na mocy prawa Egiptu;

12. stanowczo potępia przemoc wymierzoną we wspólnotę koptyjską oraz zniszczenie dużej liczby kościołów, domów kultury i przedsiębiorstw w całym kraju; wyraża zaniepokojenie faktem, że pomimo licznych ostrzeżeń władze nie podjęły wystarczających środków bezpieczeństwa, by chronić wspólnotę koptyjską;

13. postuluje, by Rada umieściła ugrupowanie Ansar Bayt al-Maqdis, które przyznało się do przeprowadzenia niedawno kilku ataków i zamachów bombowych na Synaju, a także w Kairze i w innych miejscach, na liście znanych organizacji terrorystycznych;

14. wzywa egipskie władze tymczasowe do opracowania, przyjęcia i wdrożenia przepisów mających na celu zwalczanie wszelkich form przemocy uwarunkowanej płcią, w tym gwałtów małżeńskich i przemocy seksualnej wobec kobiet uczestniczących w protestach i demonstracjach; wzywa ponadto egipskie władze tymczasowe do zapewnienia skutecznych i dostępnych kanałów zgłaszania aktów przemocy oraz środków ochrony uwzględniających potrzeby ofiar i zasadę poufności; wzywa do położenia kresu bezkarności i do zadbania o odpowiednie sankcje karne wobec sprawców przestępstw;

15. z zadowoleniem przyjmuje wyrażoną ze strony egipskiego rządu tymczasowego – w następstwie zalecenia egipskiej Narodowej Rady Praw Człowieka – chęć otwarcia regionalnego biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka w Kairze i wzywa egipski rząd tymczasowy do poczynienia niezbędnych kroków, aby przyspieszyć otwarcie tego biura;

Czwartek, 6 lutego 2014 r.

16. z zadowoleniem przyjmuje i wspiera starania wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton oraz specjalnego przedstawiciela Bernardina Leóna mające na celu mediację między stronami, aby znaleźć drogę wyjścia z obecnego kryzysu politycznego; ponownie wzywa Radę, wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel i Komisję, aby w stosunkach dwustronnych z Egiptem i w ramach finansowego wsparcia udzielanego temu krajowi uwzględniały zarówno zasadę warunkowości („więcej za więcej”), jak i poważne wyzwania gospodarcze, przed jakimi stoi Egipt; ponawia apel o wprowadzenie jednoznacznych i wspólnie uzgodnionych wskaźników w tym zakresie; ponownie zapewnia o swoim zobowiązaniu do udzielenia narodowi egipskiemu pomocy w procesie prowadzącym do reform demokratycznych i gospodarczych;
 17. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel Catherine Ashton do upublicznienia raportu specjalistycznej misji obserwacji wyborów UE, która obserwowała referendum konstytucyjne w Egipcie w dniach 14 i 15 stycznia 2014 r.;
 18. wzywa rząd Egiptu do złożenia wniosku o wysłanie unijnej misji obserwacji wyborów w celu monitorowania nadchodzących wyborów prezydenckich;
 19. ponownie podkreśla, że ułatwienie odzyskania majątku skradzionego przez byłych dyktatorów i ich reżimy jest moralnym obowiązkiem UE, a ze względu na wartość symboliczną – kwestią wysoce polityczną w stosunkach Unii z jej południowymi sąsiadami;
 20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi tymczasowemu Arabskiej Republiki Egiptu.
-